

1) Suomen tasavalta ei ole noudattanut tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Suomen tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 85, 3.4.2004.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

(kuudes jaosto)

9 päivänä joulukuuta 2004,

asiassa C-333/04: Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta (¹)

(Jäsenysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 1999/92/EY — Työntekijöiden suoja — Joutuminen alttiiksi räjähdyskelpoisten ilmaseosten aiheuttamalle vaaralle — Direktiivin täytäntönnäpönan laiminlyönti)

(2005/C 31/09)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa C-333/04, jossa on ollut kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 2.8.2004, **Euroopan yhteisöjen komissio** (asiamiehenään: D. Martin ja H. Kreppel) vastaan **Luxemburgin suurherttuakunta** (asiamiehenään: S. Schreiner), yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Borg Barthet (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J. Malenovský ja U. Löhmus, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja R. Grass, on antanut 9.12.2004 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut vähimmäisvaatimuksista räjähdyskelpoisten ilmaseosten aiheuttamalle vaaralle mahdollisesti alttiiksi joutuvien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun parantamiseksi (viidestoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 16 päivänä syyskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/92/EY mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Luxemburgin suurherttuakunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 228, 11.9.2004.

La Corte Suprema di Cassazione 11.6.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Honyvem Informazioni Commerciali S.r.l. vastaan Mariella De Zotti

(Asia C-465/04)

(2005/C 31/10)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

La Corte Suprema di Cassazione on pyytänyt 11.6.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 3.11.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Honyvem Informazioni Commerciali S.r.l. vastaan Mariella De Zotti seuraaviin kysymyksiin:

”Direktiivin 86/653 (¹) 17 artiklan päämäärien kannalta ja niiden kriteerien kannalta, joita tässä artiklassa käytetään siinä tarkoitettun hyvityksen määrän arvioimiseksi, on selvítettävä voidaanko direktiivin 19 artiklaa tulkita siten, että kansallinen lainsäädäntö, jolla direktiivi on pantu täytäntöön, sallii sen, että kollektiivisopimuksin (joka sitoo osapuolia määrätyissä suhteissa) määrätään kauppaedustajalle direktiivin 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen edellytysten täytyessä kuuluvan, tässä artiklassa tarkoitettujen kriteerien perusteella suoritettavan hyvityksen sijasta hyvityksestä, johon kauppaedustajalle syntyy oikeus riippumatta siitä, täyttyvätkö tämän artiklan 2 kohdan a alakohdan kahdessa luettelakohdassa tarkoitettujen edellytykset (hyvityksestä kaikissa edustussuhteen päättymistilanteissa) ja jonka määrää ei arvioida direktiiviin perustuvien, vaan kyseisessä kollektiivisopimuksessa vahvistettujen kriteerien mukaisesti (tapauksen mukaan direktiivissä vahvistetuissa rajoissa). Kyse on siis hyvityksestä, joka määräytyy (ilman minkäänlaista viittausta kauppaedustajan hankkimisiin uusiin liikesuhteisiin) ennalta kauppaedustajan edustussuhteensa aikana saamiensa palkkioiden perusteella vahvistettujen prosentiosuukien mukaisesti, mikä merkitsee sitä, että hyvitys on silloinkin kun direktiivissä hyvityksen saamiselle asetettujen edellytykset täyttyvät kaikki tai ainakin suurelta osin, useissa tapauksissa suoritettava pienempänä (tai huomattavasti pienempänä) kuin direktiivissä säädetty enimmäishyvitys ja ainakin pienempänä kuin miksi tuomioistuin sen olisi määrännyt, jos sen ei olisi tarvinnut soveltaa kollektiivisopimuksessa tarkoitettuja laskuperusteita direktiivissä vahvistettujen laskuperusteiden sijasta.

On myös selvítettävä, onko hyvityksen laskeminen suoritettava analyttisesti ottaen huomioon arvio tulevasta provisioista, jotka kauppaedustaja olisi oletettavasti voinut saada edustussuhteen päättymistä seuraavien vuosien ajan toimittamiensa uusien asiakkaiden tai sen huomattavan liikesuhteiden kasvun tai jo olemassa olevien liikesuhteiden laajentumisen vuoksi, ja soveltaen vasta tämän jälkeen hyvityksen määrää mahdollisesti korjaavia, tasapuolisuuden periaatteeseen ja direktiiviin maksimihyvitykseen perustuvia seikkoja; vai onko mahdollista käyttää erilaisia laskentaperusteita ja erityisesti synteettisiä menetelmiä, joissa otetaan laajemmin huomioon tasapuolisuuden periaate ja tätä laskennan lähtökohtana pitäen direktiivissä säädetty yläraja.